

heder, der umulig bør findes i en Lov, fordi deres Forandring vil medføre altfor stor Besværlighed, da den ikke kan stee uden ved en ny Lovgivning. Naar det desuden i Loven selv er antydet, at der skal være Vedtægter, saa vil jeg spørge: hvad er da disse Vedtægters naturlige Indhold? Det er netop alle saadanne specielle Bestemmelser, hvad enten de angaae Indretningen af Bygninger eller Forholdsregler med Hensyn til Ild og Lys eller hvad der skal foretages, naar Ildbrand opstaaer. Jeg troer i det Hele taget, at Staten ikke paa anden Maade skal blande sig i denne Sag end efter den Grundregel, der er udtalt i Grundloven, at den skal have Tilsyn med Udførelsen af Communernes Anliggender. Naar man indskrænker sig dertil, vil Forholdet vistnok blive indrettet langt bedre efter Enhvers Vellyst, og Regjeringen vil blive befriet for en Masse Sager, der egentlig ere den aldeles uevkomme, fordi de i det Højeste vedkomme Communerne, men ingenlunde hvad man kan kalde Landets Vel i det Hele. Jeg skal endelig gjøre opmærksom paa, at man selv har anerkjendt, at denne Lov naaget de talrige smaalige Bestemmelser, den indeholder, dog endnu ikke er udtømmende nok, idet man paa flere Steder har forbeholdt Justitsministeriet Ret til, naar Omstændighederne tale derved, at kunne tilstede Undtagelser fra de i Loven indeholdte Bestemmelser. Dette er, synes mig, et meget talende Beviis for, at denne Lov i det Hele ikke maa være fyldestgjørende eller udtømmende; at den griber om sig paa Gebeter, hvor den ikke bør gaae, det troer jeg allerede tilstrækkelig at have paavist. Jeg haaber, at de ærede Medlemmer af Thinget ville være behjælpelige med at faae Loven indskrænket til noget meget Mindre og noget meget Simplet end det, den nu er, og at man endelig vil vænne Regjeringen af med at blande sig i saadanne Ting, der efter deres Natur egentlig ere den uevkomme.

Schulin: Jeg har tilladt mig at bede om Ordet i denne Sag, væsentligst for at reservere mig Ret til at stille nogle Ændringsforslag, som jeg maaskee finder mig foranlediget til at stille til Forslaget. Jeg skal først erklære, at jeg i Modsetning til den forrige Tale finder

Forslaget i dets Almindelighed saa rimeligt og billigt, som man kan forlange. Hvad angaaer de enkelte Bestemmelser, hvormed jeg er mindre tilfreds, skal jeg først tillade mig at nævne, at jeg ikke finder det rigtigt, naar der i §§ 4 og 5 er opstillet et Princip, som ikke stemmer med det Princip, der er opstillet i §§ 1 og 2, idet man i disse Paragraffer har holdt sig til Afstanden fra Bygningerne, medens man i §§ 4 og 5 har holdt sig til Afstanden fra Grunden; det forekommer mig, at det første Princip er at foretrække. § 9 omhandler, at der skal være Loft over Bygninger, hvor der færdes med Ild; jeg skulde troe, at denne Bestemmelse burde indskrænkes saaledes, at den kun kommer til at gjælde, hvor der er Ildfængende Tage over Bygningerne, og at det altsaa tillades ikke at have Loft over Bygningen, naar Taget derover ikke er Ildfængende. § 13 og 14 omhandle, hvorledes Vagerovne og Koller skulde være indrettede. Det er vistnok Mange af Thingets Medlemmer bekendt, at der mange Steder paa Landet findes Koller og Vagerovne, som ere langt fra Beboelsessteder og andre Bygninger, og jeg troer nu, at om man ogsaa vil bifalde, at Koller og Vagerovne i Almindelighed, naar de staae i Forbindelse med Bygninger, skulde indrettes paa en vis Maade, maa man dog tillade, at de, naar de ere fjernede fra andre Bygninger, kunne bygges paa en mindre betryggende Maade, altsaa ogsaa paa en billigere Maade, og en saadan mindre betryggende Maade at bygge paa bruges idetmindste paa mange Steder i Sylland. Med Hensyn til Undtagelser fra denne Lov er det bestemt, at Justitsministeren kan give Dispensation; jeg troer, det vil være hensigtsmæssigere at lægge denne Dispensationsret i andre Hænder. Det er ganske vist, at naar Justitsministeren skal give Dispensation, saa ville Undtagelserne blive mere ligelige hele Landet over, end naar Dispensationen skulde gives af Amtmændene eller andre Autoriteter, men jeg troer ogsaa, at Undtagelserne i sidste Fald ville blive mere i Overensstemmelse med, hvad der passer paa ethvert Sted, sammenholdt med hvad der billigviis bør indrømmes, naar den Sikkerhed skal være tilstede, som man i Almindelighed bør fordrø. § 25 omhandler Hebebrand. Jeg skal derom tillade